

ת"פ 38940/08 - מדינת ישראל, ש"י נגד מיכל בן עמי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 38940-08-02 ישראל נ' בן עמי

לפני:	כבוד השופט מוחמד חאג' וחיא המאשימה
בענין:	מדינת ישראל ע"י "יחידת התביעות מחוזי ש"י
נגד:	מיכל בן עמי ע"י ב"כ עו"ד איל בר Sanglik הנאשמה

遮 דין

(1) הנאשמה הורשעה בדיון מיום 7.4.2022, על-יסוד הودאתה, בביצוע ניסיון גנבה, עבירה לפי סעיף 384 עם סעיף 25 בחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין").

(2) לפי האישום המתוקן שהוגש במסגרת הסדר הטייעון, ביום 4.2.2020 בשעה 11:00 לערך שהתה המטלוננת במכון כשר בקנין במעלה אדומים. באותו הזמן, היא הניחה את מכשיר הטלפון הנייד שלה מסוג אייפון 7 פלאס (להלן: "הטלפון הנייד") על מכשיר מס' 6 בעודה מתאמת על מכשיר מס' 7. בהמשך, הגיעו הנאשמה למקום והחללה להתאמן על מכשיר מס' 6 ובתווך כך היא ראתה את הטלפון הנייד מונח עליו. לאחר מס' 7 דקוקות, היא נטלה אותו והכנסה אותו ל-"לוקר" שעומד לרשותה במקום. המטלוננת ניגשה לנאשמה ושאלתה אותה אם בטעות לקחה את הטלפון הנייד והנאשמה השיבה בשלילה. הנאשמה ניגשה שב לlok'r והעבירה את הטלפון הנייד לlok'r אחר. לבסוף, כאשר המשיכה המטלוננת לחפש את הטלפון הנייד באחור lok'r ששיך לנאשמת, שמעה צצול מהлокר הצמוד. במעשה, ניסתה הנאשמה ליטול טלפון נייד ללא הסכמת בעליו כשהיא מתכוונת בשעת הנטילה לשולול את הדבר שלילת קבע.

(3) בדיון מיום 7.4.2022 הסכימו הצדדים כי יזמן תסקיר בענינה של הנאשמה. עוד ציינה המאשימה כי אין לה התנגדות לעתירת הנאשמה לפיה ותייחס התסיקור גם לשאלת ביטול ההרשות.

(4) ביום 6.12.2022 הוגש תסיקור שירות המבחן ובדיון מיום 12.12.2022 התקיים דיון טיעונים לעונש. בתום הדיון המוזכר הוריתי על הגשת תסקירות משלימים על רקע האפשרות להיליך טיפול (ראו החלטה מאותו יום). דיון טיעונים משלימים לעונש התקיים ביום 18.1.2023. התסיקיר המשלים הובא לידיעה בפתח הדיון והוא נקלט בתיק בהמשך היום.

עמוד 1

(5) לפי הتسוקיר (בתמצית ומטעמי שמירה על צנעת הפרט), הנואשת בת 31 נעדרת הרשותות קודמות. היא גדרה במשפחה אשר עמה מציה בקשר חיובי. היא סיימה את כל שנות הלימוד, שירותה בצבא ומאז עד היום היא מגלה יציבות תעסוקתית. ביחס לעבירה שבאה הורשעה, הנואשת הקרה במעשה וצינה כי פעולה באופן אימפליסיבי ולא תכונן, אף בצורה יلدותית. במעמד התרחשות האירוע, כאשר חשבה על המעשה שלא, היא החזירה את הטלפון הנידי. הנואשת הביעה בשפה וחרטה. ביחס לגורם הסיכון לשיקום, עמד הتسוקיר על אורח חייה הנורמטיביים של הנואשת, היotta נעדרת עבר פלילי ויציבותה התעסוקתית. לצד זאת, ביחס לגורם הסיכון להישנות מעשה העבירה, עמד הتسוקיר על התרשםותו מהקוší אצל הנואשת לווסת דחיפים, תחושת חוסר אמון וחרדה אצלה, דברים שמקשים עליה לבחון את דפוסי התנהלותה. הנואשת סירבה באופן נוקשה להשתלב בהליך טיפול קבוצתי לפי המלצת שירות המבחן זאת מפני בשפה.

(6) אשר לסוגיות (ביטול) הרשותה, לפי הتسוקיר, הנואשת לא הציגה נזק קונקרטי אך ניכר כי הרשותה פוגעת בדיםוי העצמי שלה. נכון התנגדותה להליך טיפול קבוצתי, שירות המבחן לא בא בהמלצת לביטול הרשותה. לעומת המליצה העונשית, הتسוקיר ממליץ על השחתת 120 שעות לINUELT הציבור (של"צ) לצד מסר מותנה.

(7) כאמור, לאחר שמיית טיעוני הצדדים לעונש בדיון מיום 12.12.2022 ולnoch עתירת הנואשת לביטול הרשותה, סברתי כי יש מקום ליתן הזדמנויות נוספת לנואשת לשקל מחדלה את עמדתה ביחס להליך הטיפול שהציג שירות המבחן. יותר מזה, אף הורתתי לשירות המבחן לשקל שההlixir לא "עשה באופן קבוצתי, וכך שאין זה אפשרי - כי זה "עשה במקום אחר בארץ".

(8) לפי הتسוקיר המשלים מיום 8.1.2023 הנואשת אף שהביעה בהתאם נכונות להליך טיפול, בהמשך היא הסתיגה מכך ולבסוף הודיעה כי אינה מעוניינת בכך מחשש לפגיעה בפרנסתה. הتسוקיר חזר שוב על התרשםותו האמורה מהנאשת (והמעין ייעין בו).

עיקרי טענות הצדדים לעונש

(9) המאשימה טוענת בין השאר ובicular, כי בנסיבות שבהם היא הורשעה, פגעה הנואשת בערך המוגן של זכות הקניין ושלטונו החוק. גניבת טלפון נייד נכון כל המידע האוצר בו פוגעת בפרטיות בעליו ובתחזות הביטחון של הציבור. ביחס לעונש ההולם, גורסת המאשימה כי מתוך הענישה נוע בין מاسر מותנה עד מاسر לתקופה קצרה שיכול וירוצה בעבודות שירות. במקורה לפנינו, הנואשת נעדרת עבר פלילי והתרחטה על המעשה שביצעה. מצד שני, היא התנגדה להליך טיפול ומילא לא עברה הליך שיקומי. מכאן, לאור העבירה שבה הורשעה, מתנגדת המאשימה לביטול הרשותה על מנת שלא לפגוע בשיקולי הענישה. המאשימה עותרת לגוזר על הנואשת עונש של של"צ ומاسر מותנה.

(10) הנאשמה - באמצעות בא-כוחה עו"ד א' בסרגליק - טוענת בין השאר ובעיקר, כי היא נטלה אחריות על מעשה. הרשעה תפגע בדמייה העצמי, זאת כעולה מהtaskir. הנאשמת היא אישת צערה ובתחלת דרכה המקצועית. מכאן, חסימת דרכה לנוכח אי-רווח מ לפני מעלה שלוש שנים, תפגע בה פגעה בלבתי מידתית ותחסום את עתידה. הנאשמת אינה ממעיטה בחומרת העבירה, אך אין כל יחס סביר בין חומרה זו לנזק הצפי אם לא תבוטל הרשעה. הנאשמת משמשת דמות מפרנסת במשפחה ומהווה דמות הורית עבור אחיה הקטנים. לתעסוקתה קיימת חשיבות רבה נוכח מצבה הכלכלי של משפחתה. הנאשמת התנגדה להליך טיפולו בשל עברה המשפחה, תמיכתה במשפחה וגם תחושת הבושה עצם השתתפות הטיפול קבוצתי. על כן, ביטול הרשעה דוויקא יש בו מימוש לפוטנציאל השיקום. מכל מקום, תיקים דומים הסתיימו בהסדרים מותניים.

(11) לאחר הגשת taskir המשלים, הוסיףה הנאשמת טוענה באמצעות בא-כוחה כי שירות המבחן לא התייחס לבקשה לטיפול מחוץ לעיר וגם התנגד לבקשת לטיפול פרטני.

(12) גם הנאשמת דיברה לפני. היא הביעה התנצלות על הטעות שעשתה והתchiaבה כי לעולם לא תחזר על כך. כיום היא עובדת. היא הסבירה את סירובה לכיתה טיפולית מאחר זהה עלול לביש אותה.

דין והכרעה

(13) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין: "העיקרונות המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". לצורך מלאכת גזירת הדין, נקבע בסעיף 40ג כי בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצועה, במידת הפגעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה. לאחר מכן, בתוך המתחם שייקבע, יجازר בית המשפט את העונש המתאים לנאים, בהתחשב בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה, תוך מתן רשות לחרוג מתחם זה.

(14) הערך המוגן: הערך החברתי המוגן על-ידי האיסור שבعبارة הגניבה הוא, כאמור, שמירת זכות הבעלות והחזקת ברכס (ע"פ 7641/09 הירושון נ' מדינת ישראל (4.7.2011)). זכותו של אדם לקניינו אף מעוגנת בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו. זכותו של אדם להגנה ולשלמות מטלתו, להשകפתו, היא מתחייבת מהשמירה על ביטחונו האישי, במובן זה, ששמירה על המרחב האישי שלו כוללת בתוכה גם ההגנה על רכשו.

(15) בעניין, הדברים האמורים בנוגע לגניבה או ניסיון גניבה, בעליים בחשיבותם כאשר מושא הגניבה הוא מכשיר טלפון נייד. בע"פ 8627/14 דבר נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (14.7.2015), עמד בית המשפט העליון (מפני כבוד השופט ו' עמית), על חלקו האינטגרלי של הטלפון החכם בחוינו, בזו הלשון:

"הסמארטפון הפרק זה מכבר לידיו הטוב של האדם. דומה כי לא תהא זו הפרזה לומר כי בטלפון

הסלולרי טמון סיפור חייו של האדם בהאידנה, באשר אוצרים בתוכו רגעים וזכרונות משמעותיים בחייו של אדם, לצד מידע ופרטים חיוניים לתפקידו היומיומי - תמונות של עצמו ושל יקיריו, כתובות ומספריו טלפון של קרובים ומקרים, יומן, פתקי זיכורות ולוח שנה, ועוד".

(16) כמו כן, כפי שהוזמן לי לכתוב על כך בהקשר אחר אר קרוב (ת.א. (שלום ים) 30700-05-19): "בימינו, מכשיר הטלפון הנייד הפך להיות חלק מאתנו ושותפנו במחשבות, בנושאי ההתעניינות, בחוויות שאנו עוברים מיד יומם, והוא מצוי בלבת ההוויה והפרטיות שלנו".

(17) למינור לציין כי ביצוע עבירות הגניבה של מכשיר טלפון נייד, הוא בעל פוטנציאלי ממשי להוות קידימון לביצוע עבירות נוספות שהן לעיתים קשות וחרומות יותר. זה יכול להתחיל מפגיעה בפרטיות, דרך הטרדה ואיומים, גניבה באמצעות המידע האצורי במכשיר, סחיטה באזומים, ועוד.

(18) נסיבות ביצוע העבירה: כפי שעולה מעובדות כתוב האישום שבו הודהה הנואשת, לא רק שהיא נטלה את מכשיר הטלפון ללא רשות בעליו, אלא גם הסתרה אותו, ובהמשך, אף לא אמרה אמת למתלוננתה עת שאלת אותה לגבי, ואם לא די בכך, היא שינתה את מקוםו על מנת להקשות על המתלוננת לאותה את הנכס האבוד שלה. אכן, המעשה לא היה מלאוה מלכתחילה בתכנון מוקדם. לצד זאת, נראה שהמעשה רחוק מהיות מעשה קל ערף. עצם הכחשת הנטילה בהזדמנות הראשונה וכן העברת המיקום של המכשיר מהטא שלה לטא צמוד, יש בהם גם רמת تعזה ותחכם מסוימים כדי להשלים את המעשה מחד גיסא, ומайдך גיסא, "להרחק" את עצמה מהמעשה למקורה והמתלוננת תגלתה את מקום המכשיר. לצד זאת, בל נשכח כי המכשיר אותר על ידי בעליו ומעשה הגניבה לא הושלם. כאמור, הנואשת הורשעה בניסוי לגניבה, זאת לעומת כתוב האישום המקורי שייחס לה ביצוע גניבה.

(19) מדיניות הענישה הנוגגת: מנעד הענישה ביחס לעבירה דנן הוא רחב ונע בין ענישה הרתעתית-חינוכית שצופה את פני העתיד לבין מסר במספר חדשניים שיכל וירוצה בעבודות שירות, לצד ענישה נלוית (ראו והשו: רע"פ 8016 גאו' נ' מדינת ישראל (24.11.2022); רע"פ 638/21 דזנאשווili נ' מדינת ישראל (16.2.2021); רע"פ 13/13 6365 קלינר נ' מדינת ישראל (23.9.2013); ת"פ (שלום ים) 19-01-76595 מדינת ישראל נ' גבר (10.10.2021); ת.פ. (שלום רاسل"צ) 15467-10-17 מדינת ישראל נ' עיפוי (2.1.2019)]. במקרה לפנינו ולאחר שגם בחרתי את ההחלטה שאזכרה בטיעונים לעונש, קובע כי מתוך הענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה, נع בין ענישה חינוכית ועד תקופת מסר קצרה שיכל ותרוץ בעבודות שירות, עם ענישה נלוית.

(20) נסיבות שאין קשרות לעבירה: לזכות הנואשת יש לשקל את העובדה לפיה היא נטלה אחריות והביעה צער על המעשה שלא לצורך בשמיות עדים, על החיסכון בזמן הצדדים, זמן העדים וזמןו של בית המשפט. כמו כן, נתתי את דעתני בندון לחלוּף התקופה ממועד ביצוע העבירה בשנת 2020 ועד מתן גזר הדין. הנואשת נעדרת הרשות קודמות וצעירה יחסית בגילה. מדובר בהסתבכות הראשונה שלה עם

הדין הפלילי. הتفسיק התרשם כאמור מוארת חיים נורטביב ומיציבות תעסוקתית. לצד זאת, הتفسיק עמד על הקשיים הרגשיים אצל הנאשפת ובמיוחד הקשי מוויסות דחפים וגורמי הסיכון להישנות מעשה העבירה בעתיד. בעיני, בשקלול של כל האמור, את עונשה של הנאשפת יש להעמיד בתחתית המתחם.

(21) לשאלת ביטול הרשעה: לפי ההלכה הפסקה אי-הרשעה אפשרית בהתקיים שני תנאים מצטברים: הראשון - מקום בו הרשעה פגעה חמורה בשיקום הנאשם אשר נדרש להציג על נזק קונקרטי שייגרם לו אם תיוותר הרשותו על כנה. שנית - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה (רע"פ 547/21 סיטניק נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (17.3.2021); רע"פ 6485/20 ביטון נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (11.1.2021)). הלהקה זו והידועה כהאלת כתוב, מקורה פסק הדין בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997). כוון, מקור הסמכות קבוע בסעיף 192א בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 וגם בסעיף 71א(ב) בחוק העונשין.

(22) דרך המלך היא כי יש להריע את מי שנקבע כי ביצע את העבירה שבגינה הוועיד לדין. ביטול הרשעה אינו הכלל אלא החרג לו, למצער ביחס לבוגרים (ע"פ 8169/20 שлом נ' מדינת ישראל, פסקה 2 (26.8.2021); ראו גם: רע"פ 18/2018 בזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.2018)).

(23) בעניינה של הנאשפת, ספק אם התנאי הראשון מתקיים בשם לב לעובדה לפיה הרcox שלקחה היה מכשיר טלפון נייד על-היחודיות של נכס זה, זאת לצד התנהוגותה עת המתлонנת גילתה שהרכוש שלו אבד. עם זאת, גם בהנחה שתנאי זה מתקיים, התנאי השני אינו מתקיים. הנאשפת לא הניחה תשתיית ברורה ומניחה את הדעת שמעידה על פוטנציאלי ממש לגרימת נזק קונקרטי לשיקומה או לעובדתה. היא גם סירבה להליך טיפול קבוצתי הגם שהדבר הומלץ על-ידי שירות המבחן וגם ניתנה לה על-ידי בית המשפט הזדמנות נוספת לשקלול את עמדתה בנדון. מטעם זה שירות המבחן גם לא בא בהמלצת לביטול הרשעה.

(24) נכון, הتفسיק מצביע על כך שהוורתה הרשעה פגעה בדיםוי העצמי של הנאשפת. ברם, עם כל ההיגיון הלוגי שבטייעון זה של ההגנה, לאחר שנתייתו את דעתו גם לנسبות האישיות של הנאשפת, הרי כי שכבר נקבע בפסקה, פגעה בדיםוי העצמי של הנאשם עקב הרשותו בדיון אינה מהווה קריטריון מוכך להימנעות מהרשעה (ראו והשוו: רע"פ 9042/17 עאבד נ' מדינת ישראל, פסקאות 9-10 (27.12.2017)).

תוצאות

(25) לאחר כל האמור, משית בזאת על הנאשפת את העונשים הבאים:

- א) 120 שעות לתועלת הציבור. שירות המבחן יכין תוכנית תוך 30 ויבאה לאישור בית המשפט. התוכנית תבוצע תוך שנה מיום אישורה.
- ב) הנאשמת תרצה חדש מססר ככל שתעבור עבירת רכוש תוך שנה מהיום. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אדר תשפ"ג, 16 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.